

Κατευθυντήριες γραμμές

για τις καταθέσεις λιανικής οι οποίες υπόκεινται σε διαφορετικές εκροές για σκοπούς αναφοράς των στοιχείων ρευστότητας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (κανονισμός για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις – CRR)

Κατευθυντήριες γραμμές για τις καταθέσεις λιανικής οι οποίες υπόκεινται σε διαφορετικές εκροές για σκοπούς αναφοράς των στοιχείων ρευστότητας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (κανονισμός για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις – CRR)

Πίνακας περιεχομένων

1. Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ για τις καταθέσεις λιανικής οι οποίες υπόκεινται σε διαφορετικές εκροές για σκοπούς αναφοράς των στοιχείων ρευστότητας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (κανονισμός για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις – CRR)	3
Τίτλος Ι – Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί	5
Τίτλος ΙΙ – Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον προσδιορισμό των καταθετικών προϊόντων λιανικής που υπόκεινται σε υψηλότερες εκροές	5
Τίτλος ΙΙΙ – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή	10

1. Κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις καταθέσεις λιανικής οι οποίες υπόκεινται σε διαφορετικές εκροές για σκοπούς αναφοράς των στοιχείων ρευστότητας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (κανονισμός για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις – CRR)

Πλαίσιο αναφοράς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες ερείδονται στο άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (στο εξής ο «κανονισμός EAT»). Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν προς τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις κατάλληλες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας, καθώς και σχετικά με τους τρόπους ορθής εφαρμογής του δικαίου της ΕΕ στον συγκεκριμένο τομέα. Ως εκ τούτου, η EAT αναμένει από τις αρμόδιες αρχές στις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές να συμμορφωθούν προς αυτές. Οι αρμόδιες αρχές προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντας αυτές δεόντως στις εποπτικές πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 06.02.2014. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θεωρεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στο παράρτημα 5 του παρόντος εγγράφου, στην ηλεκτρονική διεύθυνση compliance@eba.europa.eu με την επισήμανση «EBA/GL/2013/01». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους
4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της EAT, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού της EAT.

Πίνακας περιεχομένων

Τίτλος I – Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί	5
Τίτλος II – Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον προσδιορισμό των καταθετικών προϊόντων λιανικής που υπόκεινται σε υψηλότερες εκροές	5
Τίτλος III – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή	10

Τίτλος I – Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Σύμφωνα με το άρθρο 421 παράγραφος 3 του κανονισμού CRR οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές έχουν ως στόχο την εναρμόνιση των κριτηρίων για τον προσδιορισμό και την κατηγοριοποίηση των καταθέσεων λιανικής που υπόκεινται σε διαφορετικές εκροές από τις οριζόμενες στο άρθρο 421 παράγραφοι 1 και 2 του CRR, καθώς και των κριτηρίων για τον ορισμό των εν λόγω προϊόντων για σκοπούς αναφοράς των στοιχείων ρευστότητας. Ως εξ αυτού, το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών εστιάζει σε καταθέσεις υποκείμενες σε υψηλότερες εκροές.

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν για τις απαιτήσεις κάλυψης έναντι του κινδύνου ρευστότητας σε ατομική και ενοποιημένη βάση των πιστωτικών ιδρυμάτων σύμφωνα με το πρώτο μέρος, Τίτλος II του κανονισμού CRR.

Το πεδίο εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών καλύπτει όλες τις καταθέσεις λιανικής δυνάμει του άρθρου 421 του CRR, συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεων που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 421 παράγραφος 1, δηλαδή όσων καλύπτονται από σύστημα εγγύησης των καταθέσεων και είτε αποτελούν τμήμα καθιερωμένης σχέσης ή τηρούνται σε συναλλακτικούς λογαριασμούς, οι οποίοι εμφανίζουν χαρακτηριστικά που συνδέονται με υψηλότερες εκροές.

Τίτλος II – Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον προσδιορισμό των καταθετικών προϊόντων λιανικής που υπόκεινται σε υψηλότερες εκροές

Μέρος 1 –Γενικές παράμετροι

1. Προσδιορισμός της «καθιερωμένης σχέσης που καθιστά ιδιαίτερα απίθανη ενδεχόμενη ανάληψη καταθέσεων»

Μια κατάθεση λιανικής πρέπει να θεωρείται τμήμα καθιερωμένης σχέσης για τους σκοπούς αναφοράς των στοιχείων ρευστότητας βάσει ενός σεναρίου που συνδυάζει ιδιοσυγκρατικές ακραίες συνθήκες και ακραίες συνθήκες που καλύπτουν όλο το εύρος της αγοράς, όταν ο καταθέτης πληροί τουλάχιστον ένα από τα εξής κριτήρια:

- (α) έχει ενεργή συμβατική σχέση με το ίδρυμα η οποία εκτείνεται σε μια ελάχιστη χρονική περίοδο,
- (β) έχει σχέση δανεισμού με το ίδρυμα για ενυπόθηκα δάνεια ή άλλα μακροπρόθεσμα δάνεια, ή
- (γ) διαθέτει μια σειρά ενεργών προϊόντων, πέραν των δανείων, στο ίδρυμα.

2. Προσδιορισμός του «συναλλακτικού λογαριασμού, συμπεριλαμβανομένων και λογαριασμών στους οποίους πιστώνονται τακτικά μισθοί»

Μια κατάθεση λιανικής πρέπει να θεωρείται ότι τηρείται σε συναλλακτικό λογαριασμό όταν μισθοί, εισοδήματα ή συναλλαγές πιστώνονται και χρεώνονται αντίστοιχα στον εν λόγω λογαριασμό.

3. Και για τις δύο παραμέτρους στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος Τίτλου II του Μέρους 1, τα ιδρύματα πρέπει να διαθέτουν παρελθόντα στοιχεία, μεταξύ αυτών στοιχεία σχετικά με τη

συμπεριφορά των καταθετών, προκειμένου να τεκμηριώνουν την ταξινόμηση των καταθέσεων τους.

4. Μεθοδολογία για τον προσδιορισμό των καταθετικών προϊόντων λιανικής που υπόκεινται σε υψηλότερες εκροές

4.1. Οι καταθέσεις λιανικής πρέπει να ομαδοποιηθούν σε τρία κλιμάκια καταθέσεων τα οποία υπόκεινται σε υψηλότερες εκροές με βάση τον αριθμό και την πιθανότητα εκδήλωσης των παραγόντων κινδύνου που τις χαρακτηρίζουν, μεταξύ αυτών που περιγράφονται κατωτέρω στο Μέρος 2 των κατευθυντήριων γραμμών. Πάντως, ο κατάλογος των παραγόντων που απαριθμούνται δεν είναι εξαντλητικός και όσα ιδρύματα εντοπίζουν πρόσθετα κριτήρια τα οποία συνδέονται με υψηλότερες εκροές πρέπει να τα συμπεριλάβουν στις αναλύσεις τους.

4.2. Τα ιδρύματα πρέπει να εκτιμήσουν, για τους σκοπούς αναφοράς ρευστότητας, τις ενδεδειγμένες υψηλότερες εκροές για κάθε μία από αυτές τις κατηγορίες σύμφωνα με το κατωτέρω Μέρος 3 των κατευθυντήριων γραμμών.

Μέρος 2 – Παράγοντες που επηρεάζουν τη σταθερότητα των καταθετικών προϊόντων λιανικής

5. Η αξία της κατάθεσης λιανικής

5.1. Τα ιδρύματα πρέπει να θεωρούν ως καταθέσεις υψηλής αξίας όσες πληρούν όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

(α) υπερβαίνουν το κατώτερο από τα δύο ακόλουθα ποσά:

(i) 100 000 ευρώ ή

(ii) το ποσό που καλύπτεται από το τοπικό σύστημα εγγύησης των καταθέσεων

(β) δεν υπερβαίνουν τις 500.000 ευρώ.

5.2. Τα ιδρύματα πρέπει να θεωρούν ως καταθέσεις πολύ υψηλής αξίας όσες υπερβαίνουν τα 500.000 ευρώ.

5.3. Για τον υπολογισμό της αξίας των καταθέσεων ενός πελάτη, τα ιδρύματα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν στον υπολογισμό όλους τους καταθετικούς λογαριασμούς του συγκεκριμένου πελάτη.

5.4. Επιπλέον, τα ιδρύματα οφείλουν να διενεργήσουν ανάλυση της συγκέντρωσης της καταθετικής βάσης τους; πρέπει δε για εσωτερικούς σκοπούς να εισαγάγουν τα κατάλληλα όρια και/ή περιορισμούς για τον καθορισμό των καταθέσεων υψηλής αξίας.

5.5. Υπάρχουν διάφορες μέθοδοι οι οποίες μπορεί να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό της συγκέντρωσης της καταθετικής βάσης. Π.χ., τα ιδρύματα θα μπορούσαν να προσδιορίσουν «έναν ορισμένο αριθμό» μεγάλων καταθέσεων λιανικής ή να προσδιορίσουν τον «αριθμό των μεγαλύτερων καταθέσεων λιανικής» που αντιπροσωπεύουν ένα ορισμένο ποσοστό της καταθετικής βάσης λιανικής. Για τον προσδιορισμό των καταθέσεων λιανικής υψηλής αξίας τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν το όριο που έχει θεσπιστεί στην τοπική αγορά για το ύψος

των εγγυημένων καταθέσεων, το ποσό πάνω από το οποίο γίνεται διαπραγμάτευση του επιτοκίου και κάθε ειδική συμφωνία με τον καταθέτη που μπορεί να περιορίζει τον κίνδυνο εκροών.

6. Προϊόντα συνδεδεμένα με το επιτόκιο ή με προνομιακούς όρους

6.1. Μια κατάθεση πρέπει να θεωρείται συνδεδεμένη με το επιτόκιο όταν ένα ίδρυμα προσφέρει επιτόκιο:

- (α) το οποίο υπερβαίνει σημαντικά το μέσο επιτόκιο που προσφέρεται από τα άλλα ομόλογα ιδρύματα για παρεμφερή προϊόντα λιανικής, με δεδομένες τις ιδιαιτερότητες της τοπικής αγοράς καταθέσεων,
- (β) ή με απόδοση η οποία προέρχεται από την απόδοση ενός δείκτη της αγοράς ή μιας ομάδας δεικτών της αγοράς,
- (γ) ή με απόδοση η οποία προέρχεται από οποιαδήποτε άλλη μεταβλητή της αγοράς πέραν του κυμαινόμενου επιτοκίου.

6.2. Τα ιδρύματα μπορούν να προσδιορίσουν τα «συνδεδεμένα με το επιτόκιο» προϊόντα παραβάλλοντας το επιτόκιο που ισχύει για την κάθε κατάθεση με το μέσο επιτόκιο που καταβάλλεται από άλλα ομόλογα ιδρύματα για παρεμφερή προϊόντα. Ο όρος «ομόλογα» αναφέρεται σε ιδρύματα με συγκρίσιμο επιχειρηματικό μοντέλο και μέγεθος, τα οποία ορίζονται από το ίδρυμα και, εφόσον κριθεί αναγκαίο, επικυρώνονται από την αρμόδια αρχή.

7. Προθεσμιακές καταθέσεις που λήγουν ή καταθέσεις με περίοδο προειδοποίησης

7.1. Οι καταθέσεις που πρέπει να θεωρείται ότι ανήκουν σε αυτή την κατηγορία είναι:

- (α) καταθέσεις οι οποίες τοποθετήθηκαν εξαρχής ως προθεσμιακές με ημερομηνία λήξης εντός της περιόδου των 30 ημερών, ή
- (β) καταθέσεις με καθορισμένες περιόδους προειδοποίησης μικρότερες των 30 ημερών, σύμφωνα με συμβατικούς όρους, πέραν εκείνων που πληρούν τις προϋποθέσεις για την αντιμετώπιση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 421 παράγραφος 5.

7.2. Κατά την εκτίμηση των εκροών καταθέσεων λιανικής, τα ιδρύματα πρέπει να εξετάσουν τον αντίκτυπο των εξής παραμέτρων:

- (α) όρια ανάληψης ή περίοδοι προειδοποίησης·
- (β) το κόστος ανάληψης για τα καταθετικά προϊόντα λιανικής που μπορούν νομίμως να τερματιστούν πριν από την αρχική ημερομηνία λήξης τους·
- (γ) τις επιπτώσεις, για τη φήμη του ιδρύματος, από την απαγόρευση της ανάληψης καταθέσεων, στις περιπτώσεις που τα ιδρύματα έχουν υιοθετήσει μια πρακτική που δίνει τη δυνατότητα της πρόωρης εξόφλησης αυτών των καταθετικών προϊόντων.

8. Διάυλοι διανομής υψηλού κινδύνου, όπως τράπεζες προσβάσιμες μόνο μέσω Διαδικτύου, λοιπές μορφές πρόσβασης από απόσταση και καταθέσεις μέσω χρηματιστών

Τα ιδρύματα πρέπει να καταναείμουν τις καταθέσεις λιανικής που είναι προσβάσιμες μέσω διαύλων διανομής υψηλού κινδύνου όπως τράπεζες με πρόσβαση μόνο μέσω Διαδικτύου, λοιπές μορφές

πρόσβασης από απόσταση και καταθέσεις μέσω χρηματιστών (όπου χρηματιστές εισπράττουν κεφάλαια από φυσικά πρόσωπα ή ΜΜΕ) σε υψηλότερες εκροές, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

- (α) την ύπαρξη εύλογων συμβατικών ορίων στις αναλήψεις·
- (β) τις επιπτώσεις, για τη φήμη του ιδρύματος, από την απαγόρευση της ανάληψης καταθέσεων, στις περιπτώσεις που τα ιδρύματα έχουν υιοθετήσει μια πρακτική που επιτρέπει υψηλότερα επίπεδα εξόφλησης αυτών των προϊόντων.

9. Το νόμισμα των καταθέσεων

Τα ιδρύματα πρέπει να κάνουν διάκριση ανάμεσα στις καταθέσεις σε εγχώριο νόμισμα και σε ξένο νόμισμα.

10. Καταθέσεις μη κατοίκων

Τα ιδρύματα οφείλουν να κάνουν διάκριση ανάμεσα στις καταθέσεις λιανικής των κατοίκων και σε εκείνες των μη κατοίκων. Η διάκριση αυτή πρέπει να ορίζεται με όρους καταθέσεων κατοίκων της ΕΕ και μη κατοίκων της ΕΕ όσον αφορά στις καταθέσεις σε ιδρύματα με έδρα στην ΕΕ. Ο ορισμός της «κατοικίας» για τους σκοπούς των απαιτήσεων κάλυψης ρευστότητας είναι σκόπιμο να συμβαδίζει γενικά με τον ισχύοντα στατιστικό ή φορολογικό ορισμό.

Τα ιδρύματα πρέπει να προσδιορίσουν την κατοικία του καταθέτη σε επίπεδο ατομικής βάσης.

11. Καταθέσεις συνδεδεμένες με προϊόντα

Τα ιδρύματα πρέπει να προσδιορίσουν τα καταθετικά προϊόντα λιανικής που συνδέονται με άλλους παράγοντες οι οποίοι ενδέχεται να μεταβληθούν στη διάρκεια της περιόδου των 30 ημερών προκαλώντας κίνδυνο υψηλότερων εκροών.

12. Άλλα χαρακτηριστικά

12.1. Τα ιδρύματα οφείλουν να εξετάσουν την καταθετική βάση λιανικής τους προκειμένου να προσδιορίσουν τυχόν άλλα χαρακτηριστικά τα οποία υποδεικνύουν ή θα μπορούσαν να υποδεικνύουν έναν τύπο κατάθεσης λιανικής με υψηλότερα ποσοστά εκροών από τα οριζόμενα στο άρθρο 421 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού CRR. Ο προσδιορισμός ή μη άλλων χαρακτηριστικών πρέπει να τεκμηριώνεται.

12.2. Για να προσδιορίσουν αυτά τα χαρακτηριστικά, τα ιδρύματα πρέπει να εκτιμήσουν την παρατηρούμενη (παρελθούσα) και την προσδοκώμενη σταθερότητα/μεταβλητότητα για τα συγκεκριμένα προσφερόμενα καταθετικά προϊόντα λιανικής και να προσδιορίσουν τύπους προϊόντων που αποδείχθηκαν, ή πιστεύεται ότι θα μπορούσαν να αποδειχθούν, ασταθή.

12.3. Προς τούτο, τα ιδρύματα πρέπει να διενεργήσουν σενάριο προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με βάση ένα γεγονός που συνδυάζει τόσο ιδιοσυγκρατικά χαρακτηριστικά όσο και χαρακτηριστικά που καλύπτουν όλο το εύρος της αγοράς. Στατιστικά και μαθηματικά εσωτερικά μοντέλα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για εκτίμηση της μεταβλητότητας των καταθετικών προϊόντων

λιανικής. Τα χρησιμοποιούμενα δεδομένα για τις μεθόδους αυτές προέρχονται γενικά από την παρελθούσα συμπεριφορά των καταθέσεων καθώς και από υποθετικές παραδοχές στο πλαίσιο σεναρίων ακραίων καταστάσεων.

12.4. Μικρά και λιγότερο εξελιγμένα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιήσουν απλοποιημένες μεθόδους με βάση στατιστικά μοντέλα, π.χ. μοντέλα που προσδιορίζουν τη μέγιστη μείωση που έχει παρατηρηθεί μέσα σε περίοδο 30 ημερών για μια δεδομένη κατάθεση σε δεδομένο χρονικό ορίζοντα συμπεριλαμβανομένης μιας περιόδου ακραίων συνθηκών.

12.5. Ενθαρρύνεται η αξιολόγηση από εξειδικευμένα στελέχη προκειμένου να συμπεριληφθούν παράγοντες που δεν λαμβάνονται υπόψη από κάποιο μοντέλο, ιδιαίτερα στην περίπτωση καινοτόμων προϊόντων με μικρή ιστορία.

12.6. Μια κατάταξη των καταθετικών προϊόντων λιανικής ως προς τη μεταβλητότητα ή την αντιλαμβανόμενη μεταβλητότητα θα αποτελούσε ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για την ανάλυση. Αυτό θα συνέβαλε σε μια συνεπή εφαρμογή στα καταθετικά προϊόντα λιανικής ενός ιδρύματος. Η σύγκριση των αποτελεσμάτων για τα διάφορα προϊόντα και ο προσδιορισμός ακραίων παρατηρήσεων μπορεί να συμβάλει στον προσδιορισμό των λιγότερο σταθερών καταθέσεων.

12.7. Οι παραδοχές που υποστηρίζουν αυτές τις μεθόδους πρέπει να περιλαμβάνουν πρόβλεψη 30 ημερών και να αξιολογούνται συχνά, ιδίως προκειμένου να λαμβάνουν υπόψη κάθε ουσιαστική αλλαγή στις συνθήκες της αγοράς. Επιπρόσθετα, τα ιδρύματα πρέπει να εξετάζουν τη συσχέτιση, τις επιπτώσεις μετάδοσης (contagion effects) και τις εποχικές επιπτώσεις ώστε να βελτιώσουν την ποιότητα της αξιολόγησης.

Μέρος 3

13. Προσδιορισμός των υψηλότερων εκροών

13.1. Τα ιδρύματα οφείλουν να εφαρμόσουν την ακόλουθη μεθοδολογία στην κατηγοριοποίηση των καταθέσεων που υπόκεινται σε υψηλότερες εκροές:

13.2. Οι παράγοντες που παρατέθηκαν ανωτέρω στο Μέρος 2 των κατευθυντήριων γραμμών πρέπει να χωριστούν σε δύο κατηγορίες:

- (α) υψηλού κινδύνου, στους οποίους περιλαμβάνονται οι εξής παράγοντες κινδύνου:
 - (i) το νόμισμα των καταθέσεων·
 - (ii) οι συνδεδεμένες με προϊόντα καταθέσεις·
 - (iii) προϊόντα συνδεδεμένα με το επιτόκιο ή με προνομιακούς όρους·
 - (iv) δίαυλοι διανομής υψηλού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεων με πρόσβαση μόνο μέσω Διαδικτύου και των καταθέσεων μέσω χρηματιστών·
 - (v) καταθέσεις υψηλής αξίας·

(vi) άλλα χαρακτηριστικά τα οποία το ίδρυμα θεωρεί υψηλού κινδύνου σύμφωνα με την ως άνω παράγραφο 13 των κατευθυντήριων γραμμών.

(β) πολύ υψηλού κινδύνου, στους οποίους περιλαμβάνονται οι εξής παράγοντες κινδύνου:

- (i) προθεσμιακές καταθέσεις που λήγουν ή καταθέσεις με περίοδο προειδοποίησης·
- (ii) καταθέσεις μη κατοίκων·
- (iii) πολύ υψηλή αξία της κατάθεσης.

13.3. Τα ιδρύματα οφείλουν να αξιολογήσουν τις καταθέσεις λιανικής με βάση τη δέσμη παραγόντων που περιγράφονται παραπάνω.

13.4. Τα ιδρύματα οφείλουν να κατατάξουν τις καταθέσεις λιανικής σε ένα από τα τρία ακόλουθα βαθμιδωτά κλιμάκια τα οποία ορίζονται με βάση τον αριθμό παραγόντων κινδύνου που αποδίδονται στην εκάστοτε κατάθεση:

- (α) καταθέσεις με δύο παράγοντες από την κατηγορία 1·
- (β) καταθέσεις με τρεις παράγοντες από την κατηγορία 1 ή με έναν παράγοντα από την κατηγορία 1 και έναν παράγοντα από την κατηγορία 2·
- (γ) καταθέσεις με δύο παράγοντες από την κατηγορία 2, ή με δύο παράγοντες από την κατηγορία 1 και έναν παράγοντα από την κατηγορία 2 ή με οποιοδήποτε άλλο μείγμα παραγόντων.

13.5. Τα ιδρύματα οφείλουν να εκτιμήσουν τα ποσοστά υψηλότερων εκροών που αντιστοιχούν σε κάθε κλιμάκιο σύμφωνα με την παρελθούσα και την προσδοκώμενη εκτίμηση μεταβλητότητας.

Τίτλος III – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή

14. Ημερομηνία εφαρμογής

Οι αρμόδιες εθνικές αρχές οφείλουν να εφαρμόσουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ενσωματώνοντάς αυτές στις εποπτικές διαδικασίες τους εντός τριών μηνών από τη δημοσίευση. Ακολούθως, οι αρμόδιες εθνικές αρχές οφείλουν να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα συμμορφώνονται ουσιαστικά με αυτές.